

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie ze skargi A. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych postanowień Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 lutego 2021 r. i z dnia 13 listopada 2020 r.

w sprawie z wniosku (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego

Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W., (...)

Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. i (...) Banku S.A.

z siedzibą w W.

przy uczestnictwie A. B.

o egzekucję z nieruchomości objętych księgami wieczystymi (...) i (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2021 r.,

zażalenia uczestniczki postępowania na postanowienie

Sądu Rejonowego w K.

z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. akt I CO [...]/17,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2020 r. Sąd Rejonowy w K. wydał postanowienie o udzieleniu przybicia w sprawie z wniosku (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego

z siedzibą w W. oraz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. o egzekucję z nieruchomości objętych księgami wieczystymi KW nr (...) i KW nr (...).

Postanowienie to zaskarżyła uczestniczka postępowania A.B.. Postanowieniem z dnia 9 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy w K. utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy, uznając skargi uczestniczki za bezzasadne.

Od obydwu postanowień uczestniczka wniosła skargę o stwierdzenie ich niezgodności z prawem. Postanowieniem z dnia 26 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy w K. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowień z dnia 13 listopada 2020 r. oraz z dnia 9 lutego 2021 r., wskazując że w art. 424¹ k.p.c. nie przewidziano skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od postanowień, bowiem skarga ta dopuszczalna jest jedynie od wyroków. Ponadto skarga podlegała odrzuceniu ze względu na sporządzenie jej bezpośrednio przez uczestniczkę i niezachowanie przymusu adwokacko-radcowskiego przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c.

Uczestniczka A. B., ponownie nie zachowując wymogu obowiązkowego zastępstwa, wniosła do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie z dnia 26 lutego 2021 r. zatytułowane „Zażalenie wraz z donosem”.

Sąd Najwyższy zważył:

Zażalenie uczestniczki postępowania podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Obowiązek ten dotyczy także czynności procesowych podejmowanych w związku z postępowaniem przed Sądem Najwyższym przed sądami niższych instancji, np. złożenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wyjątek od tego obowiązku został uregulowany w art. 87¹ § 2 k.p.c. Strona może osobiście złożyć wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu (w tym przypadku w celu sporządzenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia). Skarżąca nie wykazała, że jest sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, a tylko taki status

umożliwiłaby jej złożenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia do Sądu Najwyższego bez udziału profesjonalnego pełnomocnika.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego uchybienie w postaci niedochowania przymusu adwokacko-radcowskiego nie podlega konwalidacji. Oznacza to, że sąd nie przeprowadza postępowania naprawczego i nie wzywa strony do uzupełnienia braku, a środek zaskarżenia złożony podlega odrzuceniu wprost (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2020 r., II CZ 33/20 oraz z dnia 8 października 2020 r., IV CZ 67/20 - niepubl.).

Sąd Najwyższy ubocznie wskazuje, że art. 424¹ § 1 k.p.c. nie wyczerpuje katalogu orzeczeń, od których można złożyć skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem. Jego odpowiednikiem jest w postępowaniu nieprocesowym art. 519² k.p.c. Sąd badający dopuszczalność skargi przeoczył art. 767⁴ § 3 k.p.c., stanowiący *lex specialis* względem art. 519² k.p.c., zgodnie z którym w sprawach egzekucyjnych skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Nawet zatem, gdyby żaląca była należycie reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, jej skarga nadal podlegałaby odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z tej przyczyny zażalenie na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c. podlegało odrzuceniu.